

מסורת הש"ס

א) וימא[טנ:] מנחות 8 ק.
ב) עי' מירלנד משפטים פ"ד, א
ג) עי' ת"כ ויקרא נדבדא פריש"י
ד) ה"ט, כו
ה) פ"א הי"א, א
ו) ירושל' שבת פ"ד ה"ב, א
ז) מנחות 1,1,1 (1 ג') ת"ר כריתות כד: ד"ה קסבד[
ח) פסחים טז:, ח) לעיל פד"ו
ט) ע"ל כז:, י) [מנחות ק:א, א]
י) [סנהדרין ח: ויע"ש]
יא) [נע' מו' ימות פג: וסע' איתו] קושיוא דמתמא, וע"פ סנהדרין: ד"ה אלףא, ט) עי' יומא טז:

תורה אור השלם

- בשעת ימים הוועלט המזובח ארדשת אחר ורהק המזובח קרש קרדשיש כל דנעצ במזבח יקדש. שבות טז, לו
- ש"מ ופיר"ד צ"ל פסוק זה: קרבן ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל המזבח לא יעלו לרתי ידחתו. ויקרא ב, יב
- וליעבי' דיר צ"ר פסוק זה: ואת מזבח העולה ואת כל כלי' ואת זבחי' ואת כנו: שמות ל, כב
- וקדשת אתם ודיו קרש קרדשיש כל דנעצ בקר' יקדש שמות לו, כט

גליון הש"ם

גב' לינה מועלת. עיין בנ"מ דף קי ע"פ מר"ה ילא: [תוס' ד"ה הילכתא וכו'] ולא שייך לביטוי' הילכתא למשטתא. עי' גליון דף מה ע"א תוס' ד"ה הלכתא למשטתא וכו': דס"ה ד"ה בבב וכו' להכי אינטיקיר קרא. עי' מנחות דף ט ע"פ תוס' ד"ה כנס:

מוסף רש"י

אפילו הן על השלחן ימים רבים. כגון שעה ימים שעמד על השלחן קודם שנת הלאה (מנחות ז. בתנ"י) כשב מגזי'. ככה הכי הוא כמזבח לא נכל (הפרשת חטוד כח):

ליקוטים

אמר כי רב מ"ט דרב חסדא וכו', ולא ציטו ביוש מקום שורב הונא יפרש טעם רב חסדא הלמדיה, אלא רבא כי המונח תלמידו של רב חסדא היה מפרש טעם רבו. הלכך בעל כרוך אמרי כי רב סתם רב המונח תלמידו כי חסדא, אבל אמרי כי רב במשמיה דרב חסדא, הוא תלמידו של רב. (הוסף מר"א, סוף ערך רב תנאנא תמיד רב)

שיטה מקובצת

רב חסדא אמר עמוד השחר ב'ו' פ"י רבא רב חסדא סביר דלון דנאנא תעבולת שריא אלף ע"ג תנאנא דמדינא דמדינא כל הלילה עד הבקר מן בקר לערב, ודוקא על המונח כלל אם היו לנטע קודם חלות שני שווי ככלל חזרה ולא תמלאן בקרה של לילה על המונח לא תעבול ועידי' יטען בתרה ומעלה. מספר יטן (ב"ב:ז) לשלחן פרטינין ב'ו' ב'ו' וז"ל מלי חות למינאיש לטלון, דמיהי לגאר כלי שרת דהליט מועלת כסס אפילו למע שגן חנוך כל שרת. וי"ל משום דמונח קעוב וטלון קעוב ודמי' חזיונות. ב"ב:ז) כלי שרת מורי שיקדשו את הפסולי'. [נפ]

בקונטרס אמר רב לענין פדיון בעי. א"ל מניחה כי א"ל למתלה ליקרב קמיבעיא לן. פ"י אם עלי שרת מקדש פסולין ליקרב למתלה כחלי' עט על המונח דקד"ל דר ידו לא אל, ולא לענין פדיון מנעיל ל. (א"ל מניחה) והא נמי מניחא) שקבלו פסולין חזקו את דמו כי ומתקדש שקבלו פסולים והדר זקרו פסולים (דפסולים למתלה) [תשמע] למתלה לא יעלו ובשרים גדעידע דווקא משום דקבלו פסולין חזקו פסולים דנגמר בפסול איספול ליה בשר בוריקת פסולים דלא יעלו למתלה. אבל אם קבלו פסולים גירדא חזקו בשרים דזריקת מעלה היו לפי קדשו כל שרת אפי' שקבלו פסולים. אפי' למתלה נמי יעלו כלימורים, וכמו כי הדס מרק למתלה לפי קדשו כל שרת אפי' שקבלו פסולים, וכמו כי כל שרת מקדש פסולים למתלה ליקרב. וקשה דמקדמא למתלה ליקרב קמיבעיא ל' מכלל למתלה נמי קא מנעיל ליה ליקרב גדעידע או לא, ויפ"ה לא היה לו לומר אלף ליקרב קא קמיבעיא ל. ועי' דהכא תשמע דר"י אית ליה דכלי שרת מקדשים למתלה ובס"ק דמנחות (דף 1) תשמע דסביר דאין מקדשים דנעוץ מנייה ר"ל כי [במנח מר"ה ג'] ופ"ה ההם כגון שנתעמא דקד"ל אם עמלה לא מדר אבל אם נכנסה לכלי אינה בשביל כך קדושה ליקרב למתלה למנח, אלמא דפשיטא [לוי] ההם דלחן מקדשין והכא פשיט דמקדשין. ועי' מנחן דלמ"ו פסול דנפול איצרים, דהם אין הפסול כלימורים העולין למנח א"כ אין לחסור להעלותו למתלה בשביל הפסול שנקבלה הדס, אבל היכא שהפסול בעולין עמזו איש דומה להכשירו להעלותו למתלה. לכן נראה לר"ה דר"ס כל שרת מורי שיקדשו פסולים לענין ועידב דאם עט לא ידרו כגון מנחה שנתעמא ותנא ככלי שרת ועמלה ע"ג מנחה. ואז"ל מאי מנעיל ליה פשיטא דאם עט לא ידרו חסידין ל' דמנח עמזו מקדש. וי"ל דר"מ כליצרים דלא מפקי' מנא, והא קא מנעיל ליה היכא שרדס עוד ככלי שרת ע"ג המנח דהכלי מפקי' בעימים ומשום מנח לא קדש, ומנעיל ליה דאם כל שרת מקדשה לענין דאם עט לא ידרו. א"י מנעיל ליה לענין קמלי' פסולים שאין המנח מקדשם אם לא קדש כבר ככלי ולא [ואן] הכלי מקדשין אין המנח מועיל להם כלום. (א"ל ל') מניחה כסס שהמונח מקדש וסי' אלמא כל שרת מקדש פסולין לכל הפחות מנעיל ככלי על המנח. וא"ל למתלה ליקרב קמיבעיא ל'. ופ"ה מאי קאמר למתלה ליקרב קמיבעיא ל'. פשיטא דלא קדשי למתלה דהא אמר לעיל בנזכר דהם כדס הפסולים יטען לאלמא תח המשתלח יטען לאלמא נעמא דהם לא חזקו. אלמא כל שרת איש מקדש למתלה ליקרב דאי מקדש להא יטען. וי"ל דכל כי דנתינתמין יטל לנתימיה דלחיי' שיעין ככלי חול דלכדיו דקדשין. (מנחות) [הא נמי מניחא] שקבלו פסולים כי, ודוקא קבלו פסולים חזקו פסולים שכבר נעשים חזיקה משי' אם עט לא ידרו, הא אם קבלו פסולים גירדא (ס"א), לא שייך דין או דאם עט לא

חזות שני עובלתן. שריי' ז' דידהו חזות שני של ליל המחרת: שאינו עושה לינה. לאלותו יא' שעל הארץ שהרי כל הלילה כשר להעלותן מן הארץ ולמנח * דכמיז לא ילין חלב חגי עד צקר הא כל הלילה ילין: עושה עיכול. לשרירי דמערכה: אין כסן עיכול לעולם. וכל יב' שפוקעין

יחזיר ומועלין כסן עד שיעשו דשן: כל

היכא דמשכחה לכו כו'. הלכך פרשו קודם חזות נמי הרי הן עיכול בחזות ואפילו החזירן לאחר חזות יא': אין מועלין כסן. ולא ד' לר"ך להחזירן. ויאלו מדי מעילה גרסי' ולא נהנין מדרבנן: וא"ר חייא בר אבא. נמי כרז יוסף:

וכן חגי בר קפרא. כרז יוסף: רבא **ורב חסדא במאי פליגי**. לומר דלא היו עיכול בחזות: בשמינים. אפילו חוקשו לא הויה עיכול דשומנן מעכבן מליעשות דשן: אינימא דלא ידרו. שאן שמאלן בשחר בראש המנח עולא צממרכה: אלא דירדו. מן המנח לאחר עמוד השחר מיבעי נך מי הוי כשאר לניס ונפסלים צעמוד השחר ותנן י' בפסולים כך אם ירדו לא יעלו יא': או דינמא אין לינה מועלת. ולא נפסלו ויחזור ויעלס: לשלחן מדמינ' על. למנח שאין לחס הפנים נפסל עליו אם שן כו צו לאחר זמנו: דסנן אפי' היה על השלחן ימים כו'. צממחות מנן סידר את הלחם ואת הבזיזין באחד צצבת והקטיר את הבזיזין [צצבת] פסולה לפי שמחוסרים צצבת יא' זמן שריזינן לעמוד עליו צצבת ימים כיכד יעשה זה ססידרס באחד צצבת יימחנה לצבת צצבה שאפי' היא כו': או דינמא לקרקע עזרה מדמינן לה. דהא י' דנפסל בנין היא כמנחה ולא כלי שרת כשלחן: מקטיר והולך לעולם. דאפילו אמרינן לינה מועלת בראש המנח מסקינן להו צממרכה יא' שהרי פסולין שעלו לא ירדו: **רבא אמר לא יעלו**. דלינה מועלת והוו להו פסולין וכיון דירדו לא יעלו: **אם המנח**. ומשחת את המנח לרבות לא הכנס: **א"ל כלי שרם מניין** [ח] **לנוגע כסן יקדש**: מהו שיקדשו פסולין. הוא סבור לענין פדיון קמיבעיא ליה כגון מנחה טמאה שקדשה בכלי שרת מי קדשה קדושת הגוף ולא נפקא יא' להו לחולין דקדשה כלי אפי"ם שהיא טמאה או לא קדשה ותנן י' המנחות והנסכים שנטמאו יש

[לנהס] פדיון ואם משקדש יא' בכלי נטמאו אין להם פדיון: **א"ל פסיוס**. דמקדשין ואין להם פדיון: **א"ל לנכסיה ליקרב קמיבעיא ל**. ולא לענין פדיון: **ושקבלו פסולין וזרקו אם דמו**. אם עלה הבשר לא ירד: **מאי לאו** שקיבלו מירץ מתחילה לפי סברתו כי נמי כלי שרת מקדש שלא צומנו שאני שולחן דלזיו נפסל עליו כלל צשום ענין דעל י' כרחין שום פסוק יש על דבר זה שאינו נפסל אפילו כי נסדר כהלכתו: **הנה"ה יא' בבבש בנין**. וא"ת לרבי יהודה דאמר (לעיל נג). עזרה מקדשת כמנחא אמאי אינטיקיר את לרבינו כנך הא כיון דירד ע"ג רפפה יעלה כ"ש כנש וי"ל דשמא הא דעזרה מקדשת כמנחא היינו כשיירן להקטיר עליה אבל פסולין לא * להכי אינטיקיר קרא: **כלי שרת מהו שיקדשו את הפסולין**. פ"י צקונטרס דלענין פדיון צעי א"ל תנימיה כו' א"ל למתלה ליקרב קמיבעיא ל' ופשיט דמקדש מקבלו פסולין וזרקו את דמו מאי לאו שקבלו פסולין וזרקו פסולין לא עטו לא לא ידרו הא אם זרקוהו בשרים למתלה יעלו איצרים דזריקת מעלימא היא אף על עג דקבלוהו פסולין דכלי שרת שקבלו כו הדס מקדשת פסולין למתלה ליקרב ולזרקו קי פריש צקונטרס ותימה לפ' דא"כ תיקשי ליה מתני' [פד]. הלן והיואל והטמא שנשחט מוך לזמנו ומוך למקומו כו' אם עטו לא ידרו משמע הא למתלה לא יעלו ואע"ג דנתקבל הדס צצכרות ככלי שרת דהא לא איירי מידי צנתקבל צפסול וזרקו צפסול ועוד יב' לן דמה ויאל דמה ונטמא דמה אמאי לא יעלו לר"ש כיון דכלי שרת מקדשין את הפסולין למתלה ליקרב לדחות כל הני כגון שיטען עמה ככלי חול דהוה ליה כירדו וכן נתעבד צדס הפסולין דאמר ישפך לאלמה ולא אמרינן דיקרב צהכי וכן הא דתנן (מנחות דף ק:). המנחות

לא יעלו ואע"ג דנתקבל הדס צצכרות ככלי שרת דהא לא איירי מידי צנתקבל צפסול וזרקו צפסול ועוד יב' לן דמה ויאל דמה ונטמא דמה אמאי לא יעלו לר"ש כיון דכלי שרת מקדשין את הפסולין למתלה ליקרב לדחות כל הני כגון שיטען עמה ככלי חול דהוה ליה כירדו וכן נתעבד צדס הפסולין דאמר ישפך לאלמה ולא אמרינן דיקרב צהכי וכן הא דתנן (מנחות דף ק:). המנחות

מירץ מתחילה לפי סברתו כי נמי כלי שרת מקדש שלא צומנו שאני שולחן דלזיו נפסל עליו כלל צשום ענין דעל י' כרחין שום פסוק יש על דבר זה שאינו נפסל אפילו כי נסדר כהלכתו: **הנה"ה יא' בבבש בנין**. וא"ת לרבי יהודה דאמר (לעיל נג). עזרה מקדשת כמנחא אמאי אינטיקיר את לרבינו כנך הא כיון דירד ע"ג רפפה יעלה כ"ש כנש וי"ל דשמא הא דעזרה מקדשת כמנחא היינו כשיירן להקטיר עליה אבל פסולין לא * להכי אינטיקיר קרא: **כלי שרת מהו שיקדשו את הפסולין**. פ"י צקונטרס דלענין פדיון צעי א"ל תנימיה כו' א"ל למתלה ליקרב קמיבעיא ל' ופשיט דמקדש מקבלו פסולין וזרקו את דמו מאי לאו שקבלו פסולין וזרקו פסולין לא עטו לא לא ידרו הא אם זרקוהו בשרים למתלה יעלו איצרים דזריקת מעלימא היא אף על עג דקבלוהו פסולין דכלי שרת שקבלו כו הדס מקדשת פסולין למתלה ליקרב ולזרקו קי פריש

צקונטרס ותימה לפ' דא"כ תיקשי ליה מתני' [פד]. הלן והיואל והטמא שנשחט מוך לזמנו ומוך למקומו כו' אם עטו לא ידרו משמע הא למתלה לא יעלו ואע"ג דנתקבל הדס צצכרות ככלי שרת דהא לא איירי מידי צנתקבל צפסול וזרקו צפסול ועוד יב' לן דמה ויאל דמה ונטמא דמה אמאי לא יעלו לר"ש כיון דכלי שרת מקדשין את הפסולין למתלה ליקרב לדחות כל הני כגון שיטען עמה ככלי חול דהוה ליה כירדו וכן נתעבד צדס הפסולין דאמר ישפך לאלמה ולא אמרינן דיקרב צהכי וכן הא דתנן (מנחות דף ק:). המנחות

לא יעלו ואע"ג דנתקבל הדס צצכרות ככלי שרת דהא לא איירי מידי צנתקבל צפסול וזרקו צפסול ועוד יב' לן דמה ויאל דמה ונטמא דמה אמאי לא יעלו לר"ש כיון דכלי שרת מקדשין את הפסולין למתלה ליקרב לדחות כל הני כגון שיטען עמה ככלי חול דהוה ליה כירדו וכן נתעבד צדס הפסולין דאמר ישפך לאלמה ולא אמרינן דיקרב צהכי וכן הא דתנן (מנחות דף ק:). המנחות

המזבח מקדש פרק תשיעי זבחים

פו.

אמר כי רב מ"ט דרב חסדא. אע"ג דלמרי כי רב י' רב הונא ורב חסדא תלמידו י' שמא רב הונא נמי אמרה ופי' טעמו והש"ס קציעא צלשון זה מ"ט דרב חסדא אי נמי מזינו שרב הונא רגיל לשבח דבריו כדאמר בגיטין (דף 1) חסדא שמך וחסדאין מילך ובמסכת שבת (דף פג). מ"ט לא שכחת גבי רב חסדא למחדן שמעמתיא: **מה חצות שאין עושה לינה כו'**. ורבה לטעמיה דלית ליה צמקון

אין לינה מועלת בראשו של מנחם וליט ליה ק"ו דרב חסדא דליכא דלית מנח מנח לחזות שכן עושה עיכול בראשו של מנח דאם פקע לא יחזיר תאמר צעמוד השחר שאין לינה פוסלת בראשו של מנח כן פי' ה"ר מנחם זל"ל: **ורב חסדא אמר אין בהם עיבוב** יע"ש. וליכא למימר דעמוד השחר שני יעשה עיכול מק"ו יא' דלחות שהרי אינו עושה לינה יב' אלא לקרצנות היום שלפניו:

הילכתא ברב יוסף. פירוש יפה אמר ואין זה פסק הלכה * ולא שייך למיפרך הילכתא למשימא דהא לצסוק נמי מוכח דלא פליגי עליה וא"כ הלכה למה לי: **לא נהנין**. רבינו היה מפרש מן המורה כיון שהם לחמו של מנח ומ"מ יאל מידי מעילה דכיון דחזות עוכלס נעשים מזאותם ולא חזרה צהס מעילה י: **לשלחן מדמינן דה** דתנן אפי"ו היה ע"ל השולחן כו'. כשנסדר כהילכתו וי"ל דדייק מלישאן יתירא דקאמר שאפי' הוא על השולחן כי דמשמע שאל להוסיף אפי' צענין זה והא יב' לימא דהא דוקא משום שנסדר באחד צצבת שלא כהילכתו לא מיפסל כדאימא שיליה שמי הלחם (מנחות דף ק). ופרק אמר להם הממונה (יומא דף כט): **דטעמא ד** דכלי שרת אין מקדשין שלא צומנו ולא יב' משני החס טעמא דשלחן אינו מקדש לפסולו צלינה דלמחר הכא דנעני למיקף מיניה מנח וא"ע אי מני למימר דכי נסדר כהילכתו נעשה לחמו של שלחן טפי לא יפסל צלינה זה משמיענו לינשא ימירא דאפילו על השלחן כו' וההם דפריך יב' כיון דלינה אינו ממוסר זמן צ"ה שמי ליפסול ומשני כיון דנסדר שלא כהלכתו נעשה כמי שסדרו פסולם הפסל צלינה י"ל דחתא למימר דאם נסדר צלינה כיון דלינה אין ממוסר זמן נפסל צלינה אבל נסדר כהלכתו ממש ציוס שרת אפילו היה שם ימים רצים אינו נפסל דנעשה לחמו של מנח יב' מ"מ תימה למה לא נסדר שמי על דבר זה שאינו נפסל אפילו כי נסדר כהלכתו: **הנה"ה יא' בבבש בנין**. וא"ת לרבי יהודה דאמר (לעיל נג). עזרה מקדשת כמנחא אמאי אינטיקיר את לרבינו כנך הא כיון דירד ע"ג רפפה יעלה כ"ש כנש וי"ל דשמא הא דעזרה מקדשת כמנחא היינו כשיירן להקטיר עליה אבל פסולין לא * להכי אינטיקיר קרא: **כלי שרת מהו שיקדשו את הפסולין**. פ"י צקונטרס דלענין פדיון צעי א"ל תנימיה כו' א"ל למתלה ליקרב קמיבעיא ל' ופשיט דמקדש מקבלו פסולין וזרקו את דמו מאי לאו שקבלו פסולין וזרקו פסולין לא עטו לא לא ידרו הא אם זרקוהו בשרים למתלה יעלו איצרים דזריקת מעלימא היא אף על עג דקבלוהו פסולין דכלי שרת שקבלו כו הדס מקדשת פסולין למתלה ליקרב ולזרקו קי פריש צקונטרס ותימה לפ' דא"כ תיקשי ליה מתני' [פד]. הלן והיואל והטמא שנשחט מוך לזמנו ומוך למקומו כו' אם עטו לא ידרו משמע הא למתלה לא יעלו ואע"ג דנתקבל הדס צצכרות ככלי שרת דהא לא איירי מידי צנתקבל צפסול וזרקו צפסול ועוד יב' לן דמה ויאל דמה ונטמא דמה אמאי לא יעלו לר"ש כיון דכלי שרת מקדשין את הפסולין למתלה ליקרב לדחות כל הני כגון שיטען עמה ככלי חול דהוה ליה כירדו וכן נתעבד צדס הפסולין דאמר ישפך לאלמה ולא אמרינן דיקרב צהכי וכן הא דתנן (מנחות דף ק:). המנחות

לא יעלו ואע"ג דנתקבל הדס צצכרות ככלי שרת דהא לא איירי מידי צנתקבל צפסול וזרקו צפסול ועוד יב' לן דמה ויאל דמה ונטמא דמה אמאי לא יעלו לר"ש כיון דכלי שרת מקדשין את הפסולין למתלה ליקרב לדחות כל הני כגון שיטען עמה ככלי חול דהוה ליה כירדו וכן נתעבד צדס הפסולין דאמר ישפך לאלמה ולא אמרינן דיקרב צהכי וכן הא דתנן (מנחות דף ק:). המנחות

קבלו פסולים כלי שרת מקדש הדס ליקרב למתלה אבל האימורים למתלה לא יעלו ואם עט לא ידרו, או נמי זרקו פסולים אם עט אימורים לא ידרו. ואין זה (קשה) דקבלו פסולים מקדש ליקרב הדס למתלה וזרקו איש מקדש המנח אלא דאם עט לא ידרו אבל למתלה לא יעלו. דהא האימורים קיימינן ובאימורים קבלו חזקו למתלה לא יעלו ואם עט לא ידרו וכו' לא מירי. אלו הקושות הקשה הכיר פטר לר"מ והסביר לו דמישטיע (ששון חזקיהו). ח"ל מוס' אחרות [במנחות]. לפיכ"ש קשה מאי מימיז מקבלו פסולים חזקו פסולים כלימורים, דבאא אם עט לא ידרו, אבל להעלות הפסולין עמזן אימאם שלא יטל כל שרת לקדש. לכן פרי"ם דנעני כלי שרת מהו שיקדשו פסולין לענין שאם עט לא ידרו, ובעי קמליס דקד"ל אין המנח מקדשן אם לא נתקדשו ככלי כבר דהם קיי לכו איש דאי למנח. ומימיז בתפוקא ח"ש וטבלת פסולין וכו', ודייק דהא דנקט מרזייוהי היטע משום דווקא קבלו פסולין חזקו פסולין אמרינן כסס אם עט לא ידרו כיון שלא היו מורסס לזרקס כסבל אחר שקבלו פסול. א"כ שייך למימר אם עט דכמו (י) שלא מורסו לזרקס כפסול לא מורסו להעלותם לגבי מנח דכיון דאם עט לא ידרו, אבל קבלו פסולין לבד לא ציי' לנקוט משום דעל קבלו פסולין צלחור לא שייך למחי' אם עט לא ידרו שהרי לעולם לא יעולם לגבי מנח שיהיו מורסס להעלותם דלחן לזרקו הדס למתלה כלי שנתקבל ככלי כפסול. ומנעיל לא קבלו פסולים לבד אם עט לא ידרו אמורים והם כזו לריי אם עט דשרי לזרקו הדס דמקדשין למתלה ליקרב. והא דנקט חזקו וזרקו למר או זקרו פ"י אם קבלו כסין חזקו פסולין. והקשה רבינו מנחן ליפשוט דע"כ ר"ל דמקדשין למתלה ליקרב דאי דיעבד דוקא כנו דאמרינן בנזכר למה לו לבלי שרת ליות מקדשן חסוק ל' שהרי מנח יקדש. וי"ל דנפקא מינה שיהא מקדש אותם דמקדמא כסס שהמונח מקדש וכו' תשמע שכללי מקדש מכח עמזו כנו המנח קמלי' שלא קדשו ככלי בשעיות תוך הכלי יאל מקדשן דהמונח אין מקדשן דליותם דליוסי למנח ע"כ. ודור"ל לשלחן ב'ו' ברינא בנא יתיא פסול לאחר שבת בשבשר ביהילתי'. דהסם מיירי שנסדר שלא צומנו דמנחות כסין שמי הלחם (מנחות דף ק). דקאמר לך שרת מקדשין כלי שרת מוכיז ר' יוחנן כ'. וי"ל דתשמעה יתיירא דקיימ דאי לא אלא אלף לכויות דלחן כל שרת מקדשין שלא צומנו לא היו ציי' למינח אלף יתימנה לבטח הלאה דמקדמא אפי' כן עט השולחן יחיס היכס תשמע דלחן נפסולין על השולחן אפי' מוכיז בומנן. ואז"ל איכ' מאי שריס הכי אוי' כי דל' עט שרת מקדשין שלא צומנן ליקדוש ולפסול, הרי הכא אמר דשולחן מועיל לענין שלא יפסלו צלינה. וי"ל דשפלי הכא דסדרו בומנן אבל ההם שסדרו שלא בומנן אמר מועיל השולחן לל"ל מפסול ליה (הוריות: ב"א ז"ל דייקא פלישאנא יתיירא. עי' תוס' מנחן דף יז) גי'א' ד"ס שאפילו:

לא יעלו ואע"ג דנתקבל הדס צצכרות ככלי שרת דהא לא איירי מידי צנתקבל צפסול וזרקו צפסול ועוד יב' לן דמה ויאל דמה ונטמא דמה אמאי לא יעלו לר"ש כיון דכלי שרת מקדשין את הפסולין למתלה ליקרב לדחות כל הני כגון שיטען עמה ככלי חול דהוה ליה כירדו וכן נתעבד צדס הפסולין דאמר ישפך לאלמה ולא אמרינן דיקרב צהכי וכן הא דתנן (מנחות דף ק:). המנחות

לא יעלו ואע"ג דנתקבל הדס צצכרות ככלי שרת דהא לא איירי מידי צנתקבל צפסול וזרקו צפסול ועוד יב' לן דמה ויאל דמה ונטמא דמה אמאי לא יעלו לר"ש כיון דכלי שרת מקדשין את הפסולין למתלה ליקרב לדחות כל הני כגון שיטען עמה ככלי חול דהוה ליה כירדו וכן נתעבד צדס הפסולין דאמר ישפך לאלמה ולא אמרינן דיקרב צהכי וכן הא דתנן (מנחות דף ק:). המנחות

לא יעלו ואע"ג דנתקבל הדס צצכרות ככלי שרת דהא לא איירי מידי צנתקבל צפסול וזרקו צפסול ועוד יב' לן דמה ויאל דמה ונטמא דמה אמאי לא יעלו לר"ש כיון דכלי שרת מקדשין את הפסולין למתלה ליקרב לדחות כל הני כגון שיטען עמה ככלי חול דהוה ליה כירדו וכן נתעבד צדס הפסולין דאמר ישפך לאלמה ולא אמרינן דיקרב צהכי וכן הא דתנן (מנחות דף ק:). המנחות

לא יעלו ואע"ג דנתקבל הדס צצכרות ככלי שרת דהא לא איירי מידי צנתקבל צפסול וזרקו צפסול ועוד יב' לן דמה ויאל דמה ונטמא דמה אמאי לא יעלו לר"ש כיון דכלי שרת מקדשין את הפסולין למתלה ליקרב לדחות כל הני כגון שיטען עמה ככלי חול דהוה ליה כירדו וכן נתעבד צדס הפסולין דאמר ישפך לאלמה ולא אמרינן דיקרב צהכי וכן הא דתנן (מנחות דף ק:). המנחות

לא יעלו ואע"ג דנתקבל הדס צצכרות ככלי שרת דהא לא איירי מידי צנתקבל צפסול וזרקו צפסול ועוד יב' לן דמה ויאל דמה ונטמא דמה אמאי לא יעלו לר"ש כיון דכלי שרת מקדשין את הפסולין למתלה ליקרב לדחות כל הני כגון שיטען עמה ככלי חול דהוה ליה כירדו וכן נתעבד צדס הפסולין דאמר ישפך לאלמה ולא אמרינן דיקרב צהכי וכן הא דתנן (מנחות דף ק:). המנחות

לא יעלו ואע"ג דנתקבל הדס צצכרות ככלי שרת דהא לא איירי מידי צנתקבל צפסול וזרקו צפסול ועוד יב' לן דמה ויאל דמה ונטמא דמה אמאי לא יעלו לר"ש כיון דכלי שרת מקדשין את הפסולין למתלה ליקרב לדחות כל הני כגון שיטען עמה ככלי חול דהוה ליה כירדו וכן נתעבד צדס הפסולין דאמר ישפך לאלמה ולא אמרינן דיקרב צהכי וכן הא דתנן (מנחות דף ק:). המנחות

לא יעלו ואע"ג דנתקבל הדס צצכרות ככלי שרת דהא לא איירי מידי צנתקבל צפסול וזרקו צפסול ועוד יב' לן דמה ויאל דמה ונטמא דמה אמאי לא יעלו לר"ש כיון דכלי שרת מקדשין את הפסולין למתלה ליקרב לדחות כל הני כגון שיטען עמה ככלי חול דהוה ליה כירדו וכן נתעבד צדס הפסולין דאמר ישפך לאלמה ולא אמרינן דיקרב צהכי וכן הא דתנן (מנחות דף ק:). המנחות

לא יעלו ואע"ג דנתקבל הדס צצכרות ככלי שרת דהא לא איירי מידי צנתקבל צפסול וזרקו צפסול ועוד יב' לן דמה ויאל דמה ונטמא דמה אמאי לא יעלו לר"ש כיון דכלי שרת מקדשין את הפסולין למתלה ליקרב לדחות כל הני כגון שיטען עמה ככלי חול דהוה ליה כירדו וכן נתעבד צדס הפסולין דאמר ישפך לאלמה ולא אמרינן דיקרב צהכי וכן הא דתנן (מנחות דף ק:). המנחות

לא יעלו ואע"ג דנתקבל הדס צצכרות ככלי שרת דהא לא איירי מידי צנתקבל צפסול וזרקו צפסול ועוד יב' לן דמה ויאל דמה ונטמא דמה אמאי לא יעלו לר"ש כיון דכלי שרת מקדשין את הפסולין למתלה ליקרב לדחות כל הני כגון שיטען עמה ככלי חול דהוה ליה כירדו וכן נתעבד צדס הפסולין דאמר ישפך לאלמה ולא אמרינן דיקרב צהכי וכן הא דתנן (מנחות דף ק:). המנחות

לא יעלו ואע"ג דנתקבל הדס צצכרות ככלי שרת דהא לא איירי מידי צנתקבל צפסול וזרקו צפסול ועוד יב' לן דמה ויאל דמה ונטמא דמה אמאי לא יעלו לר"ש כיון דכלי שרת מקדשין את הפסולין למתלה ליקרב לדחות כל הני כגון שיטען עמה ככלי חול דהוה ליה כירדו וכן נתעבד צדס הפסולין דאמר ישפך לאלמה ולא אמרינן דיקרב צהכי וכן הא דתנן (מנחות דף ק:). המנחות

לא יעלו ואע"ג דנתקבל הדס צצכרות ככלי שרת דהא לא איירי מידי צנתקבל צפסול וזרקו צפסול ועוד יב' לן דמה ויאל דמה ונטמא דמה אמאי לא יעלו לר"ש כיון דכלי שרת מקדשין את הפסולין למתלה ליקרב לדחות כל הני כגון שיטען עמה ככלי חול דהוה ליה כירדו וכן נתעבד צדס הפסולין דאמר ישפך לאלמה ולא אמרינן דיקרב צהכי וכן הא דתנן (מנחות דף ק:). המנחות

לא יעלו ואע"ג דנתקבל הדס צצכרות ככלי שרת דהא לא איירי מידי צנתקבל צפסול וזרקו צפסול ועוד יב' לן דמה ויאל דמה ונטמא דמה אמאי לא יעלו לר"ש כיון דכלי שרת מקדשין את הפסולין למתלה ליקרב לדחות כל הני כגון שיטען עמה ככלי חול דהוה ליה כירדו וכן נתעבד צדס הפסולין דאמר ישפך לאלמה ולא אמרינן דיקרב צהכי וכן הא דתנן (מנחות דף ק:). המנחות

לא יעלו ואע"ג דנתקבל הדס צצכרות ככלי שרת דהא לא איירי מידי צנתקבל צפסול וזרקו צפסול ועוד יב' לן דמה ויאל דמה ונטמא דמה אמאי לא יעלו לר"ש כיון דכלי שרת מקדשין את הפסולין למתלה ליקרב לדחות כל הני כגון שיטען עמה ככלי חול דהוה ליה כירדו וכן נתעבד צדס הפסולין דאמר ישפך לאלמה ולא אמרינן דיקרב צהכי וכן הא דתנן (מנחות דף ק:). המנחות

לא יעלו ואע"ג דנתקבל הדס צצכרות ככלי שרת דהא לא איירי מידי צנתקבל צפסול וזרקו צפסול ועוד יב' לן דמה ויאל דמה ונטמא דמה אמאי לא יעלו לר"ש כיון דכלי שרת מקדשין את הפסולין למתלה ליקרב לדחות כל הני כגון שיטען עמה ככלי חול דהוה ליה כירדו וכן נתעבד צדס הפסולין דאמר ישפך לאלמה ולא אמרינן דיקרב צהכי וכן הא דתנן (מנחות דף ק:). המנחות